

PROGRAM

KONCERTA PEVSKEGA DRUŠTVA »SLAVEC«

18. APRILA — FILHARMONIČNA DVORANA
ZBOR VODI KRISTO PERKO

SPORED:

Uvodno besedo govorí K. Perko

Dr. G. Krek:	BLAGOR JIM!
A. Grečaninov:	POSLE ZAKATA SOLNCA
A. Grečaninov:	LEN
R. Matz:	FAUN
	1. ŠUMA SPAVA . . .
	2. JUTRO
	3. PODNE
	4. KRALJICA CVETOVA
	6. SMRT ŠUME —

Blagor jím!

*Blagor jím, ki so pretrpeli bolesti,
dasi telo umrje, duša bo živila!
Blagor jím . . .*

Posle zakata solnca.

*Pastirji ženejo v mraku svojo živino v nočne staje.
Mrak je, vse na okoli vlada tišina, le tu in tam se sliši
šumenje dreves in žuborenje voda . . .*

*Neopaženo je zažarela zvezda večernica. Nebo pa je
gorelo v zarji večerni.*

*Pastirji se zahvalijo Stvarniku: Gospod! naša pot
pelje čez kamenje in trnje, skozi mrak in solnčne dneve,
skrbi in radosti, skozi težke borbe. — Slava tebi!*

Len.

*Vesele deklice sejejo lan, naivno prepevajo in dra-
žijo fante. V pesmi pa vzklíkajo boginji Ladi. (Stari Slo-
vani so častili Lado kot boginjo setve.)*

Faun.

ŠUMA SPAVA.

*Mrak je . . . nekje na dnu šume kaplja voda iz malega
studenca. Nema senca (Faun) se pojavi pri koritu stu-
denca in z rokami lovi kaplje. V črnem naročju noči
prebivaleci gozda komaj pričakujejo jutra.*

JUTRO.

Budi se jutro, vijolica skromno pokuka iz grma, zvončki veselo pozvanjajo s cvetovi, vzšlo je solnce, samo še stari jesen dremlje, iz tisoč grl pa se oglaši himna Stvarniku.

PODNE.

Solnce je s svojimi pripekajočimi žarki omamilo vse te male prebivalce gozda. Na hrastovi veji pa sedi vila, katero vabi gozdni bog Faun in opeva njeno lepoto. Veselo roje čebelice, veter pa nosi v oblakih prašnike in oplaja vso naravo.

KRALJICA CVETOVA

Noč leže na zemljo, ves gozdnar narod se zbira okoli kraljice cvetk. Nežno dviga glavo in odpira svoj cvet, ko pa sine jutro, zadrema in zapre svoj nežni venec.

SMRT ŠUME.

Jesen . . . Vsa narava umira. Gozd je nem grob, nekje pa se čujejo tajni glasovi, morda je to veter, ki brije čez zapuščene poljane in prinaša pesem pomlad, pesem vstavljenja.

Tiskarna »SLOVENIJA« v Ljubljani.